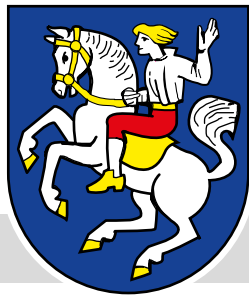

HOROMĚŘICKÝ

zpravodaj

12. 5. 2017

VYDÁVÁ OBEC HOROMĚŘICE

Foto: Ing. Zdeněk Sadílek

ČARODĚJNICE V HOROMĚŘICÍCH
zapálení hranice ve statku
30. dubna 2017

www.horomerice.cz

Dnešní úvodník musím začít skvělou zprávou, a to sice, že jsme obdrželi rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje, kterým byla potvrzena platnost dodatečného stavebního povolení na dostavbu školy a zároveň jím bylo zamítnuto odvolání sousedů, manželů Čermákových. Proti tomuto rozhodnutí se již není možné dále odvolat, proto jsme kontaktovali zhotovitele stavby společnost IMOS Brno a vyzvali jsme ho k dokončení stavby. Bohužel vzhledem k desetiměsíčnímu zastavení prací není pro zhotovitele jednoduché ihned ve stavbě pokračovat, ale samozřejmě již začaly přípravy, aby bylo možné školu co nejdříve dokončit. Pevně věříme, že bude možné školu plnohodnotně využít od nového školního roku. Samozřejmě budeme i nadále v kontaktu s majiteli sousedních nemovitostí, abychom mohli v co největší míře mírnit vliv školy na jejich objekty.

Další velká akce, rekonstrukce a intenzifikace ČOV, probíhá bez větších problémů a komplikací. Na kontrolních dnech řešíme vždy běžné problémy, kterých se nelze vyvarovat na žádné stavbě. Od Státního fondu životního prostředí jsme již obdrželi platbu, takže vše funguje i v tomto směru. Zde počítáme, že bychom mohli končit někdy koncem prázdnin nebo začátkem školního roku, takže se opět o prázdninách rozhodně nudit nebudeme.

Ve fázi příprav a výběru zhotovitele se nachází rekonstrukce povrchů ve dvou ulicích, konkrétně se chystáme v nejbližší době opravit ulici Zelenou a zbytek ulice Kolmé. Obě ulice dostanou povrch ze zámkové dlažby se zaskovovacími pásy. Ještě se tento rok určitě pokusíme vybudovat chodník k autobusovým zastávkám Švejkova. Zde je požádáno o stavební povolení, o které jsme mohli bohužel požádat až nyní, poté, co jsme získali potřebný pozemek. Zároveň předpokládám, že ještě do konce roku vydláždíme nějaké dílčí části ulic, kde ještě povrch chybí.

Abych nemluvil jen o stavbách, v poslední době velmi intenzivně pracujeme na novém strategickém plánu obce, což je dokument vyjadřující předpokládaný vývoj obce v delším časovém horizontu. Objevují se v něm různé projekty, které se budou muset v době blízké, ale i v době vzdálenější udělat pro bezproblémové fungování obce. Měly by se v něm objevit všechny důležité investiční akce do obecní infrastruktury, které nás čekají. V průběhu května se návrh strategického plánu objeví na webových stránkách obce, takže je pozorně sledujte, a kdyby Vám v návrhu nějaká akce chyběla, neváhejte se ozvat. Strategický plán je rovněž důležitý pro různé dotační tituly, kde akce v souladu se strategickým plánem mají většinou bodově navrch, a tudíž větší šanci na dotaci.

Ještě bych zmínil nové dopravní opatření na parkovišti u nákupního střediska. V poslední době se z něj totiž stalo, asi hlavně díky zavedení zón placeného stání v Praze, parkoviště P+R. Takže lidé ráno na parkovišti zaparkují, jedou autobusem do Prahy a večer si auto opět vyzvednou. Proto jsou na parkovišti nově značky upravující možnost parkování ve všední den maximálně na dvě hodiny s použitím parkovacích hodin. Tímto opatřením chceme podpořit místní podnikatele, aby se k nim zákazníci do obchodů a restaurací vůbec dostali. Parkovací hodiny lze za drobný poplatek zakoupit přímo na obecním úřadě nebo v nákupním středisku v prodejné potravín.

Píši tento úvodník ještě před pálením čarodějnic. Tato oblíbená akce se tentokrát odehraje ve statku, protože plocha u ČOV nyní funguje jako zařízení staveniště. Doufám, že se akce jako každoročně vydaří a že proběhne jako vždy bez problémů. O průběhu se dočtete někde na dalších stranách Zpravodaje. Další sváteční pondělí se uskuteční u rybníka pod Luky tradiční rybářské závody. Přijíždějte k tomu akcím, aby se hlavně vydařilo počasí, jelikož to současné „aprilové“ si s námi skutečně zahrává: jeden den si lze vyjít v tričku a druhý den napadne v Jeseníkách metr sněhu. Přeji Vám všem klidný zbytek jara.

Filip Kohutič

ZE ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA

Zasedání zastupitelstva 20. 3. 2017

- Přítomno 13 zastupitelů, omluveni Ing. arch Jech a Ing. Verner Danielisová (oba NH)

Zastupitelstvo obce:

- schválilo ověřovatele zápisu doc. Ing. Mikulku, CSc., a p. Káška
Pro: 13 hlasů
- schválilo návrhovou komisi ve složení Bc. Kohoutová a Ing. Langer
Pro: 13 hlasů
- schválilo program zasedání
Pro: 13 hlasů
- schválilo směnu pozemků s manžely Miroslavem a Kamilou Bradáčovými tak, že obec předá pozemek č. parc. KN st. 1523 o výměře 5 m² a přijme pozemek č. parc. KN 605 o výměře 3 m²
Pro: 13 hlasů
- vzalo na vědomí informaci o stavbách
Pro: 13 hlasů

- vzalo na vědomí informaci o vývoji situace v záležitosti stavby školy
Pro: 13 hlasů
- vzalo na vědomí informaci o přípravě strategického plánu
Pro: 13 hlasů
- vzalo na vědomí zprávu z rady obce
Pro: 13 hlasů
- schválilo, podle ustanovení § 85 písm. a) ve spojení s § 41 odst. 2) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, bezúplatný převod pozemku č. parc. 163/1, ostatní plocha – neplodná půda o výměře 1202 m² v katastrálním území Horoměřice, z vlastnictví České republiky – Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových – do vlastnictví Obce Horoměřice. Pozemek je užíván jako místní veřejná komunikace IV. třídy a jako veřejné prostranství.
Pro: 13 hlasů

Vysvětlivky zkratk:

NH = sdružení nezávislých kandidátů Naše Horoměřice

NÁZVY HOROMĚŘICKÝCH ULIC

Ulice Husova a Žižkova

Po dvou místních názvech ulic z minulého čísla si tentokrát přiblížíme dvě ulice pojmenované po historických postavách. Připomeneme si kazatele Jana Husa a Jana Žižku z Trocnova, kterého se nám historie snaží přiblížit jako mstitele Husova upálení.

Obě ulice se nacházejí v jedné lokalitě nové zástavby a obě také byly pojmenované jedním usnesením obecního zastupitelstva v roce 2007. Společně mají oba pánové, že působili na počátku 15. století, respektive že vrchol jejich působení, na jehož základě vstoupili do historie, spadá do tohoto období.

Společně je jim také to, že se určitě potkávali v Betlémské kapli, kam Žižka na Husova kázání přicházel jako člen doprovodu královny Žofie. Tím pádem ho kazatel Hus mohl, ale také nemusel blíže poznat. Určitě měl, jako církevní reformátor a šířitel učení anglického kazatele Viklefa, blíž ke svým přátelům z církevních a univerzitních kruhů.

Oba také pocházeli z Jižních Čech a nevylučuje se, že mohli také navštěvovat stejnou školu v Prachaticích. Skoro jistě ale v různé době, protože Jan Žižka byl nejspíše asi o 10 roků starší. U obou není potvrzen rok narození. U Husa se pohybujeme v rozmezí let 1369 až 1373. Pro nejčastěji uváděný rok 1371 ale svědčí tato mistrova vlastnoruční poznámka u jednoho kázání, vztahující se k církevnímu roku 1401 – 1402: „V roce kazatelství druhém, věku pak 31.“ Ostatně ani Hus není pravé jméno Jana z Husince. Jednalo se o studentskou přezdívku, která se natrvalo ujala, když se její nositel stal, dnes bychom řekli, celebritou.

Na univerzitě se chudý student protloukal, jak se dalo, ale světským zábavám se nevyhýbal. V roce 1393 se stal bakalářem svobodných umění, v roce 1396 byl na artistické fakultě promován na mistra. Současně pokračoval ve studiu na fakultě teologické a v roce 1400 byl vysvěcen na kněze.

V roce 1402 byl poprvé po několika měsících rektorem univerzity a v březnu toho roku poprvé vkročil na kazatelnu v kapli Betlémské. A z této kazatelny se začal dožadovat nápravy vlastní církve. Je pravda, že katolická církev prožívala v té době snad nejhorší krizi v dějinách. Vrcholu dosáhla v roce 1410, kdy na apoštolských stolcích seděli současně tři papežové – Alexandr, Řehoř a Benedikt.

Všechny církevní prebendy byly na prodej a koupit si je na základě výjimky (dispens) mohl každý, aniž měl příslušné vzdělání a duchovní svěcení.

Hus nebyl první ani poslední kritik a reformátor církevních pořádků. Ještě za života Karla IV. horlil proti zlořádům tehdejšího světa Konrád Waldhauser následován Janem Milíčem z Kroměříže, Tomášem za Štítného a Matějem z Janova. Všichni hlásali apoštolskou chudobu a morální zásady prvotní křesťanské obce.

Husovi současníci a následovníci rozšířili kritiku o kupčení s prebendami, prodej odpustků a vydírání plateb za všechny církevní úkony. Z nejznámějších si připomeňme alespoň Jakoubka ze Stříbra, Jeronýma Pražského a Jana Želivského.

Johanneſ Magiſter

Jan Hus

Jan Žižka v podání Mikoláše Alše (1906)

Jan Žižka. Jeho nejstarší sochařské zpodobení z r. 1515. Hlava sošky z rámu městského znaku v radním sále v Táboře. Stala se předlohou pro Žižku na československých dvacetikorunách

K nepořádkům v církvi přistupovaly ještě mnohaleté rozbroje v českém království a zápas o vliv Čechů na univerzitě. Na cestě reformátora se Hus ocitl zejména studiem spisů Jana Viklefa. Nutno ale zdůraznit, že Hus po celý život nepřestal být křesťanem ryzí zbožnosti. Cesta násilí, tedy revoluční proměny společenských pořádků, mu na mysli nevytanula nikdy, ani to nebylo možné. Takové řešení se přičilo jeho opravdové a důsledné víře.

Vydal se však ve šlépějích Viklefových hledat pravdu. To ho nutně muselo přivést do konfliktu s tehdejší pokleslou společenskou morálkou. On však na poznané pravdě setrval i ve chvílích účtování a zaplatil nejvyšší možnou cenu. Smrtí jménem ideálu se stal nesmrtelným.

K nápravě poměrů ale bezprostředně nepřispěl. Na koncilu nebyl o jeho opravné myšlenky zájem. Církev hledala východisko z krize ve sjednocení pod jedním papežem. Pokoušelo se o to shromáždění skládající se ze 3 patriarchů, 23 kardinálů, 27 arcibiskupů, 106 biskupů, 343 univerzitních mistrů, 28 králů a knížat, 676 urozených šlechticů, vladýků a rytířů. S touto děsivou přesilou byl Hus odhodlán se utkat.

Nebylo mu to ale dopřáno. Misto disputeace – soud. Před koncil předstoupil zbědovaný mistr Jan až v červnu 1415, po více než 200 dnech fyzického a duševního utrpení. I pak mu ale obhajoba jeho pravdy byla odepřena. Koncil jen trval na odvolání. Upálili ho 6. července 1415 a o necelý rok později také Jeronýma Pražského, který se statečně vydal do Kostnice hájit svého přítele. Církevní schizma bylo v Kostnici vyřešeno až v roce 1417 sesazením dosavadních papežů Řehoře XII. a Benedikta XIII. a zvolením Martina V.

Ještěže se koncil domníval, že upálením mistra Jana Čechy „umravní“, dosáhl pravého opaku. V českém království došlo k prudké radikalizaci všech společenských vrstev. Česká šlechta už v září 1415 zaslala koncilu stížný list, ke kterému přivěsilo své pečeti 452 pánů. Mezi nimi i Jan Žižka, ještě jako jeden z mnohých těch méně významných.

Na Husovo místo nastoupily zástupy revolučních kazatelů, kteří už nežádali jen opravu církve, ale změnu celé společnosti. Jednotlivým prvkem se stalo přijímání pod obojí a symbolem kalich.

Ze mši pod širým nebem vedla cesta k poutím na hory, blíž nebi a Kristu. A to už byl jen krůček ke vzniku husitských obcí a vytváření ozbrojených houfů. Útočištěm se jim zpočátku stala města označená proroky: Plzeň, Klatovy, Louny, Zatec, Slaný, Písek, Tábor a Hradec Králové. Koncil opakovaně vyzýval císaře Zikmunda k uspořádání křížové výpravy proti Čechům. Ten ale řešil vlastní potíže v Uhrách a s Turky a raději předstíral ohledy na bratra Václava.

Spouštěcí událostí husitské revoluce se 30. července 1419 stala novoměstská děfenestrace a následující smrt krále Václava 18. srpna. Teď už Zikmund jako legitimní následník českého trůnu nemohl váhat a začal organizovat křížovou výpravu, která Žižkovi nastartovala věhlas válečníka. Už předtím se ale osvědčil jako vynikající taktik při střetnutí u Sudoměře, kde se jeho nevelký houf při přesunu z Plzně na Tábor vítězně utkal s několikanásobnou přesilou železných pánů.

Závěrečný střet křížové výpravy označovaný zjednodušeně jako „bitva na Vítkově“, završil toto tažení 14. července 1420. Obklíčená Praha se za pomoci tábořských ozbrojenců ubránila, přičemž rozhodujícím momentem se opravdu stalo uhájení dřevěných opevnění na-

Husova ulice

rychlo zhotovených na Vítkově hoře k ochraně jediné zásobovací trasy územím dnešního Karlína.

Žižka nebyl jediným a na počátku ani nejvyšším husitským hejtmanem. Na Táboře velel Mikuláš z Husi a dalším husitským obcím a polním armádám například Zbyněk z Buchova, Chval z Řepic, Břeněk Švihovský, Kuneš z Machovic, Chval z Machovic, Jan Roháč z Dubé, Jan Hvězda z Vícemilic, Čapek ze Sán, Příbík z Klenového, Jan Pardus a také Diviš Bořek z Miletínka, pozdější vítěz poslední husitské bitvy u Lipan.

Za pět roků intenzivního válčení svedl nespočet bitev. Jeho polní armády se objevovaly nečekaně a zdánlivě byly schopné zaútočit současně na více místech. Na tehdejší poměry se totiž přesouvaly nečekanou rychlostí. Jeho taktika vozové hradby slavila absolutní úspěchy, protože na jednoduchém principu umožňovala širokou škálu bojových variant.

Dokázal vítězit, i když často bojoval proti velké početní přesile. Opakovaně unikl i z obklíčení, do něhož se někdy dostal zradou. S unikem se ale nespokojil. S posilami se nečekaně vrátil a znovu vítězně udeřil. Svou armádu vedl i slepý a až do nečekaného konce nepoznal porážku. Ve své nemilosrdnosti se nelišil od svých protivníků, protože jak doba, tak užívané prostředky mocenského zápasu byly prostě brutální.

Pohlédneme-li na Žižku objektivně, nezjeví se nám žádný tribun lidu, dobrák a lidumil. Spatříme muže železné pěsti, ocelové vůle a skálopevného přesvědčení. Jeho řemeslem je válka, jeho argumentem jednoznačný čin, jeho cílem vítězství. V bitvě, kterou měl před sebou, ale také konečné vítězství věci, které uvěřil a které obětoval sebe sama i bezpočet jiných. Přímocí splynula s krutostí. Ano, zabíjel, upaloval, bořil, kam vstoupil. V hluboké a upřímné zbožnosti se považoval za vykonavatele vůle Páně.

Roznemohl se náhle začátkem října 1424 při tažení na Moravu a 11. října pod hradem Příbyslaví umírá. Ještě dříve však i tento nejmocnější muž v zemi zažil zklamání z různých a nesvornosti v kališnických řadách.

Jeho nesmiřitelnost a válečné úspěchy mu sice zjednávaly nevidaný respekt, ale také stavěly do cesty odpůrce a nepřátele z vlastních řad. Ozbrojené pútky začaly v dubnu 1423 a v srpnu téhož roku se Žižka musel u Hradce Králové vítězně utkat s vojskem Pražanů a s husitskou armádou Divíše Bořky z Miletínka. Rozhořela se bratrovražedná občanská válka, která nepřestala doutnat až do Lipan, kde byla hlavní válečná éra husitství krvavě ukončena.

V té době už husitská polní vojska dávno nebojovala jen za Husovy ideály, ale drancovala při takzvaných spanilých jízdách okolní země. Své výlety za koristi ospravedlňovali husité odplatou za křížové výpravy, protože vždycky je dobré mít po ruce nějaký „chvályhodný“ důvod.

Stojí za zamyšlení, kam až může takové ospravedlňování odplatou, podpořené nesmiřitelnými ideologiemi dojít. Dokazuje to většina poz-

Žižkova ulice

dějších válek až po současný islámský terorismus. Vraťme se ale ještě krátce k proměně husitství. Nejen Žižka, ale po letech také Prokop Holý měl nepřátele a byl nakonec od polního vojska potupně vyštván.

Krátce před závěrečným střetem u Lipan se sice do čela armády vrátil, ale na výsledku už nemohl nic změnit. Z vítězství se radoval Diviš Bořek z Miletínka, který se o 11 roků dříve neúspěšně postavil Žižkovi. V jeho vojsku bojoval také patnáctiletý Jiří z Kunštátu a Poděbrad, který se později stane zemským správcem a po smrti krále Ladislava je zvolen českým králem.

Jeho otec Viktorín byl jako jeden z věrných u Žižkova úmrtního lože. Otcí i synovi jde v obou případech o dobro země. Tomu také Jiří zasvětil celý život. A ještě dalším paradoxem se může husitství pochlubit. Ještě za Žižkova života, v době jeho spojení s orebity, vedl tábořskou armádu Bohuslav ze Švamberka, poražený v roce 1419 Žižkou u Sudoměře. Přebíhání k husitům, když se jim dařilo, bylo běžné a přebíhání mezi husitskými obcemi a křídly uvnitř obcí bylo také časté.

Myslím si, že to pro nás v Čechách platí pořád, jenom se už hromadně nevybíjíme. Jednotní jsme jen při velkém ohrožení, ale jakmile pomine, dál si (zatím našťáště jen nenásilně) jdeme po krku.

Václav Kásek

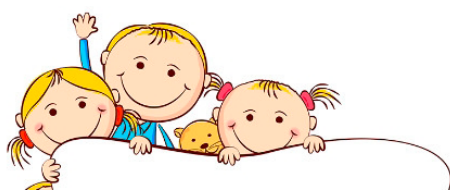
Foto: Vladimír Dvořák

Obrázky převzaty z publikace Toulky českou minulostí

Poznámka nakonec:

Tato stručná historická zkratka není a ani nemůže být učebnicí dějepisu.

POZVÁNKY

DĚTSKÝ DEN

sobota 3. června 2017
od 9.00 do 12.00 hodin
u rybníka Pod Luky

Hry a soutěže, skákací hrad,
občerstvení, balíčky

MC POHODA HOROMĚŘICE

VÁS ZVE
NA 8. ROČNÍK

ZÁVODŮ NA VŠEM CO MÁ KOLA

KDY: VE ČTVRTEK 18. KVĚTNA 2017

: REGISTRACE OD 16 HODIN

KDE: U BALONPARKU

: ULICE U STUDÁNKY

STARTOVNÉ: 30 Kč

KATEGORIE:

- MAMINKY S KOČÁRKY
- ODRÁŽEDLA PLASTOVÁ A KOVOVÁ
- KOLOBĚŽKY DLE VĚKU
- KOLA DLE VĚKU

PŘÍLBA PRO VŠECHNY ÚČASTNÍKY NUTNÁ

Výstava

Lepší je letět

Lepší je letět... je název výstavy fotografií Petra Kotka, která byla v Galerii Orchidea zahájena ve čtvrtek 20. dubna.

A vystavené snímky s názvem významně souzní, neboť toho na nich a okolo nich letí opravdu dost. Nejvíce letí oblaka, která jsou v nejrůznějších podobách významným námětem většiny snímků.

V kombinaci s atmosférickými světelnými jevy, sluncem nebo vysoko létajícími ptáky vytvářejí dokonalou inspiraci pro silné myšlenky o kráse přírody a o lidské existenci. Myšlenky vznešené, jinak řečeno vznášející se – létající.

Mnohé nebeské záběry jsou podtrženy zvýrazněnými horizonty, doplněnými kontrastní siluetou postavy nebo různých dřevin.

K takovým výtvorům je potřeba velké představivosti a předvídavosti, ale také trpělivého hledání, čekání a v jiných situacích naopak pohotovosti.

Fascinující je také pohled do torza mohutného gotického chrámu a pohled do chybějící střechy téhož sakrálního objektu s jediným zachovaným obloukem klenby.

Náladu snímků podtrhuje autor i jejich emotivními názvy, a kde je to výstižné, použije i slova svého oblíbeného Jiřího Dědečka nebo Miloně Čepelky.

Na zvědavý dotaz o úpravách zobrazených námětů sdělil, že jedinou úpravou je u některých snímků lehké přidání nebo ubírání kontrastu.

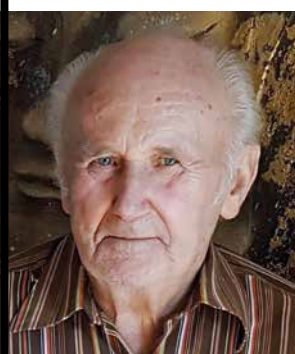
Asi po dvou hodinách přátelského besedování se účastníci rozházeli s pocitem pohody a pohlazené duše.

Výstava je volně přístupná: Út: 11.00 – 16.00, St: 13.00 – 18.00, Čt: 10.00 – 15.00 do 15. 6. 2017.

Václav Kásek

Foto: Ing. Zdeněk Sadílek

Autor Petr Kotecký

Josef Veselý

Za přítelem Josefem Veselým

Výbor základní organizace chovatelů drobného zvířectva v Horoměřicích s lítostí a hlubokým zármutkem oznamuje, že dne 12. dubna 2017 podlehl zhoubné chorobě ve věku nedožitých 84 let jednatel naší organizace, přítel Josef Veselý z Horoměřic.

Do našeho spolku vstoupil spolu s manželkou Evou již v roce 1979, hned se zařadil mezi aktivní členy a brzy se stal i členem výboru. Po úmrtí jednatele př. Josefa Turchicha v roce 1988 převzal jeho funkci a tu zodpovědně po celou dobu vykonával. Za 38 let svého působení v chovatelství obdržel svazový bronzový, stříbrný i zlatý odznak „Za zásluhy o chovatelství“. Všichni, nejenom chovatelé, ho znali vždy usměvavého, hýčícího vtipem na všech našich akcích i schůzích.

Nemůže být nic smutnějšího, než loučení s tak dobrým člověkem a kamarádem, jakým př. Josef Veselý byl. Patří mu naše poděkování za vše, co pro náš spolek a chovatelství vykonal.

Odešel člověk, jehož život byl naplněn prací, láskou k manželce a k rodině, která mu byla velkou oporou v jeho ušlechtilém „koníčku“ i v době jeho statečného boje se zákeřnou nemocí.

Čest jeho památce!

*Za organizaci chovatelů v Horoměřicích
Ing. Miroslav Vidner – předseda*

Vítání občánků

Minulý rok 2016 byl hodně „plodný“. Za celý loňský rok se v Horoměřicích narodilo 51 dětí, z toho 27 jen ve 2. pololetí. Většinu nových miminek jsme na začátku dubna přivítali mezi horoměřické občany. Každé miminko dostalo na památku pamětní medaili se svým jménem a datem narození. Dětem i rodičům přišly zazpívat děti z mateřinky.

4. dubna 2017

obdrželi pamětní medaili:

Ema Hrůzová
Vít Jeřábek
Alexandr Kazda
Petr Klain
Antonín Kučera
Anna Kuprová
Arthur Moravec
Izabela Orteltová
Sophie Soroka
Dominik Srb
Julie Turchichová
Olívie Vlachová

Foto: Ing. Zdeněk Sadílek

Vítání občánků

6. dubna 2017

obdrželi pamětní medaili:

Matyáš Boubel
Theodor Frühauf
Justýna Hudečková
Eliška Janotová
Jakub Kučera
Matyáš Pelant
David Šulc
Lucie Tománková
Zuzana Vavrušová
Tereza Veselá
Hana Železná

Foto: Ing. Zdeněk Sadílek

PÁLENÍ ČARODĚJNIC

V neděli 30. dubna lidé netradičně přišli do statku na pálení čarodějnic. Neodradilo je ani chladnější počasí, ani studený vítr.

Letos byl pro děti připraven program v duchu zdravotnického kurzu. Každý malý účastník při příchodu dostal zdravotní kartu. Musel pak splnit několik úkolů: projít vstupní prohlídkou, absolvovat odběr krve, navštívit infekční oddělení, zubní a oční, chirurgii – úrazovku, ortopedii, a ještě si vyzkoušet práci záchranáře. Každý si odnesl pár „léků“ (bonbónů), injekční stříkačku a zajímavé zkušenosti. Po splnění úkolů navíc ještě diplom a odznak Čarodějnického zdravotníka.

Všichni měli možnost se občerstvit, potěšit se ze zapáleného ohně a ohňostroje a poslechnout živou muziku. Někteří i tancovali.

Jen to počasí nás trochu potrápilo. Naštěstí sice nepršelo, ale ledový vítr nejen že všechny pěkně vymrazil, ale ještě hnal kouř z ohně přímo na účastníky. Takže vymrzlí, vyuzení, ale snad spokojení.

Všem, kdo se na této akci podíleli, patří velký dík.

*Lad'ka Šináglová
foto: Ing. Zdeněk Sadílek a Jindřich Urban*

„SBĚRNÉ KOMUNIKACE“

Aneb realita a fikce

(Replika na 3. článek pana Káška k průjezdní dopravě Horoměřicemi.)

Jako dlouholetý horoměřický občan jsem si dovil kritizovat skutečnost, že vedení obce řadu let neřeší dnes již katastrofální průjezdní dopravu obcí od dálničního obchvatu v Ruzyni na Kralupy a dálnici na Drážďany. Denně projíždějící tisíce vozidel a kamionů jsou ve středu obce zastaveny příkazem: Stůj, dej přednost v jízdě. Výsledkem jsou stametrové fronty aut, kvanta emisí z výfuků, zbytečné popojíždění a čekání.

Nejdříve se změnil územní plán, aby se mohlo stavět...

Plnou odpovědnost za dlouholeté neřešení neúnosné dopravní situace má bývalý starosta obce pan Kášek. Poté, co vstoupil do ODS, rozjel ve velkém se svými spolustraníky výstavbu nových obytných areálů. K tomu vždy musel prosadit změnu územního plánu. Aby ji prosadil směrem ke Statenickému lesu, a mohl porušit moratorium všech předchozích zastupitelstev, sliboval velementně tehdejšímu zastupitelstvu výstavbu obchvatu Horoměřic pro veškerou dopravu od Ruzyně přes Rokle a kolem prosazované nové zástavby, s napojením na stávající komunikaci od Horoměřic ke Statenicím. Výstavbu tohoto obchvatu měl finančně podpořit investor nové bytové výstavby. To by samozřejmě dopravní problém vyřešilo bez ohledu na to, kdy bude pokračovat výstavba dálničního obchvatu Prahy. Většina zastupitelstva proto tehdy bytovou výstavbu schválila.

... a pak bylo všechno jinak

Nyní pan Kášek potvrdil, že zastupitelstvo oklamal, a místo obchvatu obce nechal spolu s dalšími tuto trasu do územního plánu zařadit jako „B2 – sběrná komunikace“ místního významu, která jako obchvat obce sloužit nemůže. V této souvislosti je úsměv-

„Sběrná komunikace“ Akátová,
dle ex-starosty p. Káška

né publikování fotografie prázdné komunikace vedoucí odnikud nikam, vydávané za sběrnou komunikaci jako „jedna z neexistujících ulic“. Nikdo totiž předtím o neexistujících ulicích nepsal. Každý občan může tuto „sběrnou ulici“ navštívit, a přesvědčit se že po ní nepřejede více než 10 vozidel za 24 hodin. Ve článku prezentované fotografie prokazují skutečný stav „sběrných komunikací“ pana Káška, Foto 1 – ulice Akátová, Foto 2 – ulice Rabochova. Realita horoměřického provozu je prezentována na Foto 3.

Jak je to s tvrzením pana Káška o „sběrných komunikacích vedoucích mimo starou a úzkou zástavbu obce“ ve skutečnosti vědí své všichni občané bydlící ve staré a úzké zástavbě v ulicích Spojovací, Politických vězňů, K Chotolu, Za humny a Konsumní. To jsou skutečně užívané sběrné komunikace, kterými proudí nepřetržitě oběma směry vozidla na Velvarskou a okresní silnici

„Sběrná komunikace“ Rabochova,
dle ex-starosty p. Káška.

směr Ruzyně, ne ty ulice, které vyjmenoval pan Kášek. Sám se nyní usvědčil, že jako starosta zanedbal nejen řešení průjezdní, ale i vnitřní dopravy obcí. Tento neutěšený stav trvá více než 10 let. Polemika na pokračování není nic dobrého, ale občané bydlící v jiných částech obce by nepravdivým báchorkám mohli uvěřit.

Jak to myslel Winston Churchill

A protože bývalý starosta nemá žádné věcné argumenty, a vystřílel již všechné nepravdivý prach, ve svém třetím článku se uchýlil k ubohé dehonestaci toho, kdo se odváží kritizovat jeho namyšlené ego, tedy mě. Ani jedno ze svých smyšlených tvrzení nemůže doložit. Za to, že jsem údajně „často byl prostě úplně mimo“ mě pan Kášek navrhoval a uděloval odměny mnohem častěji než jiným zastupitelům. Mnohá tvrzení pana Káška se tak spíše hodí na jeho osobu. Jeho výroky jsou žalovatelné. Nepravdou je i tvrzení, že mně voliči přestali dávat hlasy. V posledních letech jsem s ohledem na svůj věk dával vždy přednost mladším kandidátům. Přesto jsem preferenčními hlasy některé předstihl, nebo v posledních volbách zůstal na stejném místě, mimochodem jako první náhradník do zastupitelstva. Volilo mne 33,3% voličů.

Korunu všemu pan Kášek nasadil tvrzením, že se „otírám o jeho dávné členství v KSČ“, přičemž zneužil citát Winstona Churchilla. Každý, kdo četl moji jedinou repliku na dva články pana Káška se dozvěděl, že jsem kritizoval jeho převlékání stranických kabátů podle toho, kde byla možnost osobního profitu. Každý vzdělaný člověk také ví, že citát antikomunisty Winstona Churchilla „Kdo nebyl v mládí levičákem...“, se v žádném případě netýkal totalitní komunistické strany, ale demokratické levice reprezentované např. Labour party, nebo sociální demokracií. Pokud jde o bezpečí v Národní frontě, podniková kádruvka mne častovala přízvisky třídního nepřítele. Stranický kabát jsem ovšem nikdy nepřevlékal.

Realita horoměřického provozu.

Tisíce podpisů, nebo necelé čtyři stovky?

Nikdy jsem nezpochybňoval podpisy na podporu jižní varianty dálničního obchvatu Prahy, a osobně jsem petici podepsal. Zpochybnul jsem pouze tvrzení pana Káška, že sebral tisíce podpisů. Není pravda, že nepsal o sobě, ale o všech podporovatelích stavby okruhu. Napsal doslova: „My jsme iniciovali širokou veřejnou podporu...sebrali jsme tisíce podpisů a získali pro stavbu desítky obcí“. Tedy My, pan Kášek, neboť o dalších podporovatelích stavby není v jeho článku ani zmínka. Ty vyjmenoval až ve třetím článku. Napsal jsem, že tehdy měly Horoměřice 1600 obyvatel včetně dětí a nemluvnat. Pan Kášek najednou upřesňuje, že v Horoměřicích těch podpisů v roce 2001 bylo 370 a v dalších 28 obcích, které vyjmenovává to bylo 2440 podpisů, celkem tedy 2810 podpisů. Každý nechť posoudí, zda je to na ca 20 tisíc ob-

čanů hodně, nebo málo. Jiné obce, v čele se Suchdolem mohly sebrat mnohem více podpisů proti stavbě dálničního obchvatu. Zase nedůsledná činnost. Jsem velmi rád, že pan Kášek zveřejnil arch s mým podpisem. Každý občan tak ví, že jsem byl mezi těmi zodpovědnými občany Horoměřic.

Závěrem žádám, aby pan Kášek v čísle Horoměřického zpravodaje, ve kterém vyjde tato replika na jeho v pořadí třetí článek k dopravě v Horoměřicích, se omluvil doc. Polákovi za nepravdivá a dehonestující tvrzení a nepokračoval v psaní dalších článků k problematice, kterou prezentoval již třikrát nepravdivě. Naopak by bylo velmi žádoucí dozvědět se od současného vedení obce (na které má pan Kášek stále značný vliv) zda hodlá s dopravou v Horoměřicích konečně něco dělat.

Doc. Ing. Jaroslav Polák, DrSc.

STRATEGICKÝ PLÁN

Kam nás vede strategický plán obce Horoměřice?

Obec potřebuje mít pro realizaci svých záměrů vypracovaný strategický plán rozvoje (např. kvůli žádostem o dotace). Z tohoto dokumentu, tak jak byl předložen zastupitelstvu obce, jsem vybral rizika a hrozby, které kontrastují se závěrem strategické vize.

Změny v katastru obce mezi lety 2003 až 2017 – zástavby, území k zástavbě a úbytek zeleně(sadů)

Navržená strategická vize

Strategický plán definuje své priority takto: „Obec Horoměřice se bude v příštích deseti letech vyváženě rozvíjet, podrží si pevný urbanistický ráz a charakter rezidenční lokality, doplní občanskou vybavenost a bude příjemným místem pro život všech obyvatel.“

Plán dále uvádí prioritní problémové okruhy

- Technická infrastruktura a komunikace
- Občanská vybavenost
- Kulturní dědictví a památky
- Životní prostředí

Jak s tím jdou dohromady rizika a hrozby pro obec Horoměřice obsažené v analýze?

Plán je definuje takto:

- Nadměrná poptávka po rozšiřování stavební výstavby
- Expanze Prahy a dalších obcí
- Omezení příjmů ze státního rozpočtu a omezení dotací
- Možnost zadlužení obce v souvislosti s realizací nutných investic
- Pokračující rozvoj letiště Ruzyně
- Zvyšování intenzity silniční dopravy
- Celkové neřešení dopravy na sever od Prahy

- Riziko zhoršení stavu životního prostředí v souvislosti s rozšiřováním pražské aglomerace
- Vyčerpání kapacity veřejné dopravy

Doplňeno o hrozby uvedené v analýze pro obec Horoměřice v podkladech obce s rozšířenou působností Černošice z roku 2014:

- Zastavění nivních ploch
- Nárůst automobilové dopravy v souvislosti s dopravou do/z Prahy
- Trvalý zábor zemědělského půdního fondu (zejména 1. a 2. třída ochrany)
- Vyčerpání kapacity příjezdových komunikací vedoucích radiálně do Prahy
- Rozvoj letiště – omezení bytové výstavby v okolních obcích
- Snížení kvality bydlení v důsledku hygienické zátěže (hluk a emise z dopravy, provoz výrobních a skladových areálů)
- Nedostatečná dopravní zeleně
- Nová zástavba umístěná ve volné krajině bez návaznosti na původní sídlo

Udržitelný rozvoj?

Přijďme ještě nezhodnocený vliv plánovaného dálničního okruhu, stále silící nekonceptní obecní dopravní zatížení a můžeme si položit otázku: jedná se ještě o udržitelný rozvoj? Nebo je to spíš rozvoj neudržitelný?

Podívejme se na tzv. koeficient ekologické stability v obci, který je základním ukazatelem kvality životního prostředí. Tento koeficient udává o podíl ekologicky významných ploch (lesy, pastviny, mokřady, rybníky, sady, louky atd.) k plochám nízké ekologické stability (zastavěná plocha, orná půda, chmelnice, vinice atp.). Za stabilizovanou území se zachovalou přírodou se považují katastry s koeficientem nad 2,0. Pro Horoměřice byl v roce 2015 koeficient ekologické stability 0,28. **Koeficient pod 0,2 znamená silně narušené prostředí. Jsme tedy jen krok od něj...**

Není kam spěchat?

Jak se projevuje překotný rozvoj obce a okolí na životě obyvatel, vidí každý z nás. Každodenně zažíváme zvyšující se dopravní komplikace. Horoměřice se pomalu stávají odstavným parkovištěm pro dojíždějící do Prahy. Pro místní se komplikuje doprava po obci a nájezdy na hlavní silnici, dostupnost Prahy pro automobilovou dopravu je náročná na čas a nervy. Velikost již povolených zastavitelných ploch v obci není malá, o koordinaci strategického plánování s obcemi v regionu a Prahou jsem zatím neslyšel. Tyto skutečnosti nám nedávají optimistický výhled. Vystává otázka:

Povede rychlý postup další zástavby k dosažení navržené vize být „příjemným místem pro život všech obyvatel“ nebo jen k uspokojení poptávky po další zástavbě?

Čácký Antonín

LASKAVÝ ČTENÁŘ PROMINE?

Když chybí argumenty, přichází urážky a mazání medu kolem úst

Zpravodaj ano, ale čím? Můj nedávný článek upozornil radu obce na neslučitelnost výkonných funkcí v samosprávě (zpravidla radní, starosta) s rozhodováním o obsahu obecního periodika. Jednoduše řečeno, ten, kdo v obci vládne, nemá mít pod kontrolou obsah obecních novin, které ho mj. mohou kritizovat.

Jaká přišla odpověď z rady obce (redakční rady) od místostarostky Bc. Kohoutové?

Nechte si své nesmysly, bludy a žvásty, nás to nezajímá. Nevěřím, že jde o oficiální stanovisko rady obce (redakční rady), patrně jen paní místostarostka zapomněla na své jistě slušné vychování a dala průchod vzteku, že se někdo odvážil kritizovat „její“ Zpravodaj.

Také nevím, co si myslet o argumentu paní místostarostky: „spousta lidí sebevětší lež i nebetýčnou pitomost bude vnímat jako pravdu, když „to přece psali v novinách“,“ aby jen o kousek dál pokračovala „Prosím tedy laskavé čtenáře, aby při čtení zpravodaje používali vlastní hlavu“?

Jak se přesvědčuji, iniciativu současné vedení Horoměřic neprohlídím. Ve svém volném čase (a ne za peníze občanů, jako to dělá soudčasný „autorský tým“ Zpravodaje) jsem nejdříve předložil Manuál

pro dobré radniční periodikum a nyní poptal nezávislé hodnocení, které společnost Oživení provádí pro jedno číslo zpravodaje zdarma.

Nezávislé hodnocení Zpravodaje z 10.2.2017 společností Oživení, o.s.

V analýze se mj. uvádí: „Na první pohled hodnocení čísla nedopadlo úplně špatně, zejména lze vyzdvihnout přítomnost alternativních názorů v obsahu, což je v české realitě spíše výjimka. Na druhou stranu, velká část takovýchto alternativních sdělení je činěna formou poškozujících a nápravných komentářů, kdy se sice v **článcích citují názory kritiků na způsob řízení obce, vzápětí jsou však autoři těchto názorů dehonestováni nápravnými komentáři, což drasticky snižuje kvalitu a úroveň polemiky na stránkách zpravodaje.**

Hodnocení <http://www.hlasnatrouba.cz/podnet/24e23529ccdbce8888e2ec0d5ef54caaf566f93c#1>

Text manuálu: http://www.bezkorupce.cz/wp-content/uploads/2014/08/hlasna-trouba_manual_web.pdf

Co na to rada obce (redakční rada)?

Poznámka: Redakční radě navrhuji uvádět v článcích u členů zastupitelstva všechny funkce v orgánech obce

Čácký Antonín člen ZO za SNK NH, 3. 4. 2017

OPĚT ZLATÁ ŠKATULATA

Dívky už tradičně v červených kostkovaných sukýnkách a chlapci se stejnobarevnými motýlky a kšandami svou přítomností opět ozdobili sál, tentokrát v Kulturním centru Zahradka v Praze na Chodově.

Celkem 35 dětí z horoměřických Škatulat se zúčastnilo pěvecké soutěže sborů s názvem Zahradka písni. Malí zpěváci se scházejí dvakrát týdně v horoměřické pobočce ZUŠ Libčice nad Vltavou. Pravidelný trénink jim opět přinesl ovoce. Znovu si totiž v neděli 9. dubna odvezli zlaté pásmo.

Mezi dětmi byla před vystoupením trochu znatelná nervozita, brzy se ale ukázalo, že naprosto zbytečná. Škatulata pod vedením Mgr. Markéty Džunevy a za výtěžného klavírního doprovodu Pavla Loukoty předvedla suverénní a užasný výkon, který odborná porota ocenila nejen prvním místem neboli zlatým pásmem, ale i velkou pochvalou.

V první kategorii, do které patřila právě horoměřická Škatulata, soutěžilo celkem jedenáct sborů. Do této kategorie se řadí nejmladší děti ve věku 5 až 11 let, přesto právě tyto sbory překvapily porotu velmi vysokou úrovní.

Naši zpěváci vybojovali zlaté pásmo písněmi Škatulata, hejbejte se! (J. Hanuš), Na trákaři (P. Eben), Kdybys měla má panenka, Červotoč (M. Uherek), Pod našimi okny a Bimbo (E. Hradecký). Zvláštní cenu si za klavírní doprovod znovu odnesl i skvělý Denis Stefanov.

Jednoznačně největší podíl na úspěchu malých zpěváků má paní sbormistryně Markéta Džuneva, která znovu zvládla dokonale zkoordinovat všech 35 dětí, a to nejen pro tuto soutěž, ale také během všech předcházejících koncertů a zkoušek.

Velký dík patří paní sbormistryni zejména za celkovou dramaturgii programu, která porotu velmi nadchla.

Není to ale poprvé, co Škatulata vyhrála zlaté pásmo. Loni v březnu, přestože v trochu jiném a užším složení, vyhrál tento sbor v Krajské soutěži žáků základních uměleckých škol v Mnichově Hradišti a také v dubnu v Krajském kole celostátní přehlídky dětských pěveckých sborů, které se konalo v ZUŠ Botevova v Praze Modřanech.

Letošní vítězství bylo navíc obohaceno o zajímavou zkušenost. Malí sboristé totiž poskytovali rozhovor do Zpráviček pro televizní stanici Děčko. Pořad byl odvysílán ještě tentýž večer, a tak se všichni mohli rovnou podívat na své výkony z domova společně s diváky České televize.

Jordanka Jirásková

VÝSADBA NOVÝCH STROMŮ

Na konci března v Horoměřicích přibylo 21 nových stromků. Už v minulých dvou letech u nás „úřadovali“ dobrovolníci ze spolku Sázíme stromy, kdy vysazovali stromky v Oříškách. Letos jsme vybrali ulici Švejkova a Revoluční.

Počasí tentokrát vyloženě přálo, nebe bez mráčků, svítilo sluníčko. Na místo se sjela parta 13 brigádníků z Penzijní společnosti České pojišťovny. S vykopáním jam jim pomohli i zaměstnanci obce, terén byl dost tvrdý a křehká děvčata s ním trochu zápasila. Pak už šlo vše hladce, i když se brigádníci pěkně nadřeli. Vzrostlé 3metrové borovice s balem měly svou váhu. Na svá místa podél Švejkovy ulice se jich přestěhovalo celkem jedenáct. Vysázet pak podél Revoluční ulice alej z 10

drobných břízek už pak byla pro zkušený tým hračka.

Co dodat? Sluší se poděkovat spolku Sázíme stromy i brigádníkům z PS ČP, svou prospěšnou činnost nabízejí obcím zdarma. A my si můžeme jen přát, aby se všechny stromky uchytily a dělaly našim obyvatelům jen radost.

Bc. Jana Kohoutová

Foto: Sázíme stromy, z. ú., a Vladimír Dvořák

DIAGNOSTIKA DLE TRADIČNÍ ČÍNSKÉ MEDICÍNY

Tradiční čínská medicína vychází již několik tisíciletí z poznatků o lidských bytostech jako mikrokosmu, který je obklopený vesmírem. V jedinečném spojení vnitřních a vnějších vztahů zvaném tao se skrývají veškeré pochody lidského bytí. Zatímco západní kultura si prosadila v 17. století oddělení mysli od těla a člověka od přírody, čínská medicína nadále trvá na svých principech, které se nám, Středoevropanům, postupně ukazují jako přinejmenším velmi zajímavé.

Zatímco většina našich lékařů považuje čínskou medicínu (ČM) za šarlatánství, čínský lékař uznává, že některé chirurgické zákroky či akutní medicína jsou nezbytné. ČM je velmi otevřená všem novým směrům a postupům a nespochybňuje jen v hmatných a měřitelných jevech, jako je tomu u medicíny západní. Co je pomíjivé a neviditelné, má stejný význam jako to, co můžeme uvidět či změřit. Pro ČM je klíčovým pojmem Qi (životní energie proudící v nás).

Čínský lékařský slovník používá metafory z přírody jako je oheň, země, dřevo, kov, voda, teplo nebo chlad, vítr. Vítr, který povívá korunami stromu, se sice liší od větru představujícího patologický, nepříznivý stav, ale to, co pohybuje vnějším světem, pohybuje i námi. Subjekt i objekt jsou dva aspekty téhož světa. Základní prvky – oheň, země, kov, voda a dřevo na sebe navzájem působí. Kromě toho určují zdravotní stav člověka. Lidé mají – stejně jako hory – 2 vlastnosti. Ve stínu převládá chlad a vlhko a na slunci zase horko a sucho. Z čínského hlediska určují interakce mezi jin a jang vnitřní harmonii, a tudíž i zdravotní stav.

Jak lze podle tradiční čínské medicíny stanovit správnou diagnózu? K tomu slouží čtyři základní vyšetřovací postupy, které postupem času vykrystalizovaly do dnešní podoby.

Jsou to: **pozorování, naslouchání, dotazování a pohmat pulzu s diagnostikou jazyka.**

Jsou zde ještě další doplňující metody, jako např. pohmat bolestivých bodů či čichání zápachů, ale to není vždy nezbytné.

Na první pohled je vyšetření obdobné, jako když zajdete za svým praktickým lékařem.

Diagnostika samotná začíná již ve dveřích ordinace **pozorováním** konstituce, chůze, pleti, shenu (tzv. vnitřního ducha), hlavy a vlasů, smyslových orgánů jako jsou oči, uši, nos, rty, čelo, krk, cévy ap.

Následuje **naslouchání** – síla hlasu, forma projevu, dech + ev. čichání. Příkladem, kdy má přínos poslední jmenované, je třeba u lidí s neléčenou cukrovkou, kdy dech je cítit po acetonu.

Předposledním diagnostickým postupem je **dotazování** 10+3 otázek. Ptáme se na chlad nebo horko (př. které nápoje či zevní prostředí pacient preferuje), pocení, hlavu a tělo, hrudník a břicho, chuť k jídlu a žízeň, stolici a močení, spánek, smyslové orgány, bolest, u žen gynekologii plus psychický stav, průběh dětského věku a také na sexuální život.

Posledním je pak **vyšetření pulzu a pozorování jazyka**. Při vyšetřování pulzu se nejedná o to, kolik tepů za minutu má dotyčný pacient, ale hodnotí se kvalitativní stránka pulzu, tj. zdali je pulz plný či prázdný, zdali je pomalý či rychlý, zdali je povrchový či hluboký, napjatý či klouzavý apod. Celkem Číňané rozlišují 27 druhů pulzu, ale v Evropě převládá několik druhů pulzu, které se neustále opakují. Pulz se měří třemi prsty na obou zápěstích, kdy každá pozice má svůj význam.

Vyšetření jazyka je velice objektivní a přínosné pro diagnózu, dokonce existuje několik atlasů, čítajících kolem 250 různých forem jazyků, kde je vždy přesný popis a diagnóza z hlediska jak tradiční čínské medicíny, tak i západní medicíny. To jsou již první vlastnosti spolupráce mezi východní a západní medicínou.

Všechny tyto postupy vedou k seskládání mozaiky a ke stanovení diagnózy podle tradiční čínské medicíny, aniž by bylo zapotřebí náročných přístrojů či vyšetření (samozřejmě i toto vyšetření má své limity). Ve spojení se západní medicínou pak mnohdy dokážeme mnohem více pacientovi pomoci, nežli kdyby byly jednotlivé medicínské směry praktikovány každý zvlášť.

MUDr. Rodion Schwarz, Přílepská ordinace

UKLIĐ HORO

Dne 22. 4. 2017 se uskutečnil dobrovolný úklid Horoměřic v lokalitě kolem vodárny. Je až s podivem, kolik nepořádku se nachází v houštinách a příkopech kolem jedné z nejvíce turistických a vycházkových cest.

První ročník *Uklid' Horo*, kterého se parádně zhostil Vít Plesner, za což mu patří veliké díky, byla velmi povedená akce. Během jednoho dne se naplnila desítka pytlů a vytáhlo několik pneumatik z okolí vodárny. I když se prvního ročníku *Uklid' Horo* zúčastnila jen hrstka dobrovolníků, udělali ohromný kus práce. Velice doufám, že se tato akce, která je celorepublikově známá jako *Uklid' Česko*, bude příští rok opakovat, a že se do ní přihlásí mnohem více lidí. Pokud byste o tuto akci měli v budoucnu zájem, neváhejte napsat na uklidhoro@seznam.cz a jistě budete včas informováni o termínu konání dalšího ročníku.

Ještě jednou děkujeme všem, kteří se 22. 4. zúčastnili akce *Uklid' Horo* a pomohli zvelebit okolí Horoměřic.

Adam Jech

„POHYB JE ZDRAVÝ V KAŽDÉM VĚKU“

Tímto heslem se řídí členky oddílu zdravotní tělovýchovy pro starší ženy, které se každou středu scházejí v místní T.J. Sokol Horoměřice. Pod vedením cvičitelky Ing. Jany Koudelkové zde pravidelně cvičí 12 – 15 žen. Díky jejímu ochotnému a přívětivému přístupu se cvičenkám daří připravený program zvládat bez větších problémů, za což ji patří náš VELIKÝ DÍK. Cviky jsou jednoduché, ale velice účelné a pečlivě sestavené tak, aby se procvičily všechny partie těla. Každý se od určitého věku potýká s různými zdravotními neduhy, ale správné a hlavně pravidelné cvičení a protažení celého těla dokáže spoustu problémů vyřešit.

„Důležité je přemoci lenost a přijít si zacvičit!“

*za členky oddílu zdravotní tělovýchovy
Danuše Sadílková a Jarmila Shíbalová*

MTB HOROMĚŘICE

Jak jste si mnozí všimli, po Horoměřicích a v okolí se prohání na horských kolech skupina cyklistů v dresech s nápisem MTB Horoměřice a s logem Horoměřic.

Nejzkušenější člen našeho týmu, který dlouhá léta reprezentoval MTB Újezd nad Lesy, přišel s nápadem založit místní tým, protože dva členové v obci Horoměřice bydlí, a tak jsme si zvolili základnu zde. V roce 2015 to všechno začalo. Nejdříve jsme si museli vytvořit grafický návrh loga na dresy s důrazem na prezentaci obce Horoměřice. Po dohodě s paní Kohoutovou a schválením rady obce, jsme mohli použít i znak obce na přední straně dresu vpravo nahoře. Jak se nám to podařilo, můžete posoudit shlédnutím našich stránek www.mtb-horomerice.cz.

Dále jsme si jako správný tým museli zajistit sponzory, kteří budou na našich dresech. Našli jsme sponzora Naturalis, která se zabývá zdravou výživou, dále AutoMedik, která nám

zajišťuje servis našich vozidel při cestách po závodech, a nakonec PPS TRANSPORT, která nám zajišťuje transport.

Naše nejoblíbenější trasa tréninku je v okolí Horoměřic přes obec Okoř, kudy vede i známý MTB závod Pražská 50 – pro nás kultovní, protože vede přes naši obec.

Výsledky se dostavily již v druhé sezoně, ve které jsme se umísťovali s týmem do 10. místa. S naším nejmladším členem 2,5letým Tomáškem, vychováváme novou závodnickou generaci.

Náš tým je plně zaměřen na „výkonnostní“ cyklistiku a účast na závodech. Nejedná se o turistický oddíl ani o partu, která jezdí od hospody k hospodě.

Dobré sportovní zážitky a zdravý životní styl nás vedou dál a věříme, že jsme příkladným přínosem i pro naše spoluobčany.

Miroslav Pidrman

Horoměřický zpravodaj vydává Obec Horoměřice, IČ 00241229, se sídlem Horoměřice, Velvarská 100.

Horoměřický zpravodaj je periodický tisk Obce Horoměřice podle zákona č. 46/2000 Sb., vychází nepravidelně, 6 – 10 × ročně.
Místo vydávání: Horoměřice.

Evidenční číslo MK ČR E 17966.

Horoměřický zpravodaj je doručován do domácností obce zdarma.

Vydavatel si vyhrazuje právo na grafickou a gramatickou úpravu příspěvků, případně na jejich krácení.

Za správnost příspěvku (zejména po právní stránce) odpovídá vždy autor příspěvku.

Názory autorů příspěvků nemusí být v souladu s názory vydavatele.

Grafika a tisk: Ondřej Cejnar

Náklad: 1740 výtisků

Vaše příspěvky můžete doručit na obecní úřad či poslat e-mailem:
podatelna@horomerice.cz